

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; deze behoudt zich het recht voor, de stukken te bekorten)

NITROFURANTOÏNE (FURADANTIN)

Naar aanleiding van enkele referaten, onlangs in dit *Tijdschrift* verschenen, moge ik het volgende berichten.

In 1962 heb ik tweemaal (in januari en juli) een 38-jarige vrouw behandeld, in verband met een ziekte, gekenmerkt door acute benauwdheid, tot 40° oplopende temperatuur en een zeer ernstig ziektegevoel. De tweede maal deed het ziektebeeld mij vrezem voor het leven van de vrouw.

In de differentiële diagnose werden op diverse gronden betrokken: acute lobaire pneumonie, ernstige vorm van ziekte van Bornholm en longembolie. De laatste diagnose werd mede aanvaardbaar door een aanzienlijke varicosis der benen en een operatie (januari 1962) (wegens hemorroiden) die aan de eerste ziekte ongeveer zes weken was voorafgegaan.

De tweede maal werd de patiënte opgenomen wegens moeilijk te duiden beelden van infiltratie van het onderveld van de linker long.

Beide malen werd antistollingstherapie toegepast, die de tweede maal negen maanden werd voortgezet.

Hoewel wij de mogelijkheid van een samenhang met het voorafgaande gebruik (beide malen) van 2 tabletten nitrofurantoin (Furadantin) in verband met een cystitis bespraken, ontging ons toen de juiste toedracht.

Thans ben ik ervan overtuigd, dat deze vrouw haar ernstige ziekte te danken heeft gehad aan een allergische reactie op het gebruik van dit veelvuldig toegepaste geneesmiddel.

In juli 1963 deelde een 65-jarige vrouw mij mede, dat zij na het gebruik van 2 tabletten Furadantin enige uren ernstig benauwd geweest was, en dat zij het middel niet meer durfde te nemen.

Literatuur: OSWALD, F. H. (1963) *Ned. T. Geneesk.* **107**, 999. — Referaat (1963) *Ned. T. Geneesk.* **107**, 653 en 1574.

Voorburg, 31 augustus 1963

A. KRAAIJEVELD

BERICHTEN

BUITENLAND

Canada

Gastro-enteritis-epidemie op Newfoundland en Nova Scotia. — Op Newfoundland heerst een epidemie van gastro-enteritis bij jonge kinderen. In het begin van september telde men reeds 400 ziektegevallen bij jonge kinderen, met 57 sterfgevallen (uitsluitend bij kinderen jonger dan een jaar). De meeste gevallen komen voor in St. Johns en de steden Botwood en Springdale. Een honderdtal patiëntjes met 5 doden nam men waar in het Cape Breton Island district van Nova Scotia. De huidige epidemie is de hevigste sinds 1949, toen 79 kinderen aan epidemische gastro-enteritis stierven. (*Med. News*, 6 sept. bl. 1).

Engeland

Inheemse malaria. — Een onderzoeker van het Malaria reference laboratory te Epsom herinnert eraan dat Engeland vóór de eerste wereldoorlog te boek stond als een land waar sinds lange tijd zich geen inheemse malaria had voorgedaan. Thans is het opnieuw vrij van de ziekte; sinds 6 jaar werd geen geval gediagnostiseerd. Tussen 1917 en 1957 telde men 520 patiënten, verspreid over meer dan de helft van de graafschappen van Engeland; geen enkel geval in Wales en Schotland, en één geval in N. Ierland. Meer dan 90 pct van de patiënten waren in het zuidoosten van Engeland

(Kent of Essex) besmet, een geografische distributie die herinnert aan de malariaverspreiding omstreeks het jaar 1860. De inheemse malaria was een infectie met *Plasmodium vivax*, in het algemeen overgebracht door *Anopheles labranchiae atroparvus* die in huizen en stallen schuilt. Ten hoogste een drietal gevallen komt op rekening van *Anopheles plumbeus*. Tussen 1941 en 1948, tijdens de tweede wereldoorlog, nam men slechts 34 inheemse malariagevallen waar; in die periode heeft men geen troepen komende uit malariastreken in het zuidoosten van Engeland geleverd. Voorts deed het toenemend gebruik van insecticiden de anopheles-bevolking van de boerderijen sterk afnemen. De omgeving van het laatste inheemse malariageval (Lancashire 1957) was gekenmerkt door een vervuilde varkensstal met *Anopheles labranchiae atroparvus*. (*Lancet*, 14 sept., bl. 576).

Verpleging van oude mensen. — De schrijvers van *Geriatric Nursing. A study of the work of the geriatric ward staff* (Oxford University Press, London, 7 sh. 6 d.) behandelen in hun rapport de vraag of de verzorging van zieke bejaarden met verplegend personeel van minder gehalte voldoende gediend is. Zij kwamen tot een tegengestelde conclusie. De tijd is voorbij dat de verpleging van oude mensen als „Cinderella of the nursing services” wordt beschouwd: „the future policy of caring for the older agegroup in illness, acute or chronic, needs as high a standard of skilled nursing as in a medical ward”. De gegevens werden verkregen in Wakehurst House, de geriatrie afdeling van het Belfast City Hospital, waar de verpleging in het bijzonder is gericht op het gevaar dat chronische invaliden onttaarden in „bedriden wrecks”. (*Med. Offr.*, 13 sept., bl. 174).

Contraceptiva en geneeskunde. — De arts kan voor een gezonde vrouw geen oraal contraceptivum voor rekening van de National Health Service voorschrijven. Er moet naar zijn mening „a sound medical reason” zijn. Het spreekt vanzelf dat men de vraag wat men onder een sound medical reason verstaat, op verschillende wijzen kan beantwoorden. Sommige artsen erkennen slechts mogelijke schade van de zwangerschap voor de lichamelijke gezondheid; anderen noemen het orale contraceptivum een „useful therapeutic weapon for combating the anxiety and tension that can result from the fear of an unwanted pregnancy”. Artsen die van mening zijn dat aan alle vrouwen die zulks wensen, een oraal contraceptivum gratis behoort te worden verstrekt, moeten dan ook de gratis distributie van condoemen en diafragma's aanvaarden. Aldus zou in feite geboorteregeling, die als zodanig geen geneeskundig vraagstuk is, ten laste van een geneeskundige dienst worden gefinancierd. (*Brit. med. J.*, 14 sept., bl. 685).

De sterfte aan hartziekten tussen 1876 en 1959. — Een cardioloog bestudeerde uit de sterftecijfers de toeneming van de hartziekten als doodsoorzaak, en in het bijzonder de toeneming van de cardiovasculaire hartziekten. Men is het er wel over eens dat een deel van deze toeneming afhankelijk is van de afnemende besmettelijke ziekten bij het oudere deel van de bevolking, van de veranderende structuur van de bevolking en van verbeterde diagnostiek. Maar men verschilt van mening over de hoegrootheid van dit deel.

De schrijver heeft de sterftecijfers van alle ziekten van het bloedvaatstelsel, van alle hartziekten en van de vaatziekten van het centrale zenuwstelsel bestudeerd, in hun geheel van 1891 tot 1960, op meer beknopte wijze van 1876 tot 1890. Het cijfer van alle ziekten van het hart veranderde weinig van 1876-1920; omstreeks 1924 begon het snel toe te